

HEFTIGE UKULELESVINGNINGER I ZHMERINKA

Tur til Ukraina 8 – 15 desember 2009

Så joina Theisen mikro og jeg Nordic Harvest Mission sin reise til den tidligere Sovjetstaten. Håkon Fagervik hadde fått en visjon om å bygge et bønnesenter tilsvarende det som er etablert i Levanger. Et sted hvor man kan prise og tilbe Herren hele døgnet, og der man kan gjøre forbønner og rope ut sine bønnebegjær til Den Levende Gud. Halleluja!

Jeg slepte Theisen mikro til Gardermoen før 05.00. Der møtte vi sju andre nordmenn som også så rimelig trøtte ut i look'en. Vi fant ut at alle hadde bakgrunn fra Nord-Norge, og da var det ikke rart at lufta blei pepra med fet humor.

Vel framme i Kiev, slepte vi koffertene til en kafé. Irina, som var tolken vår, hadde fiksa togbilletter ned til Zhmerinka. Turen ville ta mellom fire og fem timer. Mens vi ventet på toget, campa vi i et hjørne av kafeen og gafla i oss utmerket ukrainsk mat. Den lokale valutaen, grivna, hagla mellom hendene til nordmennene når de skulle fikse seg noen godbiter til kaffen. Etter en stund fikk Irina geleida oss inn i en togvogn som ligna svært mye på den Sean Connery valsa rundt i fra filmen: "From Russia with love". Her kunne man slenge seg ned på noen senger som var så harde, at du fort fant ut hvem som var prinsen på fjerten. Eller du kunne bestille utmerket chai (te).

Etter at Isak André og jeg ankom hotellet i Zhmerinka, oppdaga vi at vi hadde fått servert den fete suiten. Priset være Herrens Navn! Theisen mikro var rimelig åpen for en seinere reise da han konstaterte hva 2 liter cola kosta.

Håkon, med sitt gode og glade vesen, hilste på sine mange ukrainske venner i løpet av de neste dagene. Vi dro innom barnehjem, det nye bønnesenteret og var også hjemme hos det Jesus-elskende og begeistrede ekteparet Lena og Jura.

Det var full speed for å bygge opp bønnesenteret. Arbeidet ble ledet av en engasjert mann som hadde bakgrunn som totalt ødelagt alkoholiker. Nå hadde Jesus Kristus fullstendig helbredet og restaurert mannen. Han var en frydefull ny skapning i Herren. Halleluja! Flere av nordmennene hjalp til med gulvarbeid på loftet.

Det var en herlig konferanse i byens kulturpalass med tilbedelse og dans, heftig forkynnelse om Jesus, brennende misjonsrapporter og inderlig lovsang til Den Levende Gud. Fire personer hadde fløyet helt fra Kirgisistan for å delta. Glory to Jesus! Det blei framvist en video av en kinesisk misjonær som utfordret europeere med misjonskall til å komme med det vidunderlige evangeliet til dette sentral-asiatiske landet. Det var

råsteeeeeerkk!!!! Bishkent!!

Så fikk Theisen mikro og jeg anledningen til å besøke en cellegruppe i menigheten. Jeg fikk nåde til å dele det skjønne budskapet om Jesus Kristus til de glade ukrainerne. Ei dame blei helbreda i skulderen. Den Hellige Ånd klapsa ut sykdomsplagen. Tolken, ei ung jente, hadde kroniske smerter i hodet. Dette var en lidelse hun opplevde daglig. Hun fortalte at denne plagen hadde vært i hodet hennes siden fødselen. Legene hadde snakket om nerveskader og kunne ikke gjøre noe. Vi la hendene på henne og befalte hodesmertene å forsvinne i Jesu Kristi Navn! Jeg traff henne seinere på en evangelistkonferanse i Levanger. Hun fortalte at hun var blitt totalt helbreda. Smertene var fordufta forever. Glory to Jesus! Det viste seg også at ei dame fra den ortodokse kirka ville ta imot Jesus Kristus og bli født på ny. Halleluja! Dette var bedre enn strengeleiken på lokalet! Pris Herren Jesus!

Nordmennene måtte bare snuse på markedet i den store byen Vinnysia. Etter å ha kjørt med buss en stund, kom vi til bestemmelsesstedet. Vi måtte kikke på hverandre for at ikke noen skulle gå seg vill i de smale passasjene mellom bodene. Theisen mikro fikk gluggene opp for noen heftige PC-spill. Det var bare det at den kyrilliske skriften galopperte i alle retninger på coveret. Det blei også harva en elektrisk gitar i byens eksklusive musikksjappe. Vi humpa hjem til Zhmerinka med diverse utbytte.

På hotellet klarte jeg å smekke igjen døra på badet etter å ha kløna med låsen. Theisen junior var selvfølgelig på innsida med varmeosende rør på veggen. For å ikke svette bort kroppen, holdt jeg lav profil i terrenget, dvs. huet i symmetrisk høyde med dassen og beina i horisontal stilling med gulvflaten. Ut av kjeften min kom noen russiske gloser og sleivspark som Theisen mikro fikk i oppdrag å videreformidle til tanta bak resepsjonsdisken. Han hadde like peiling på russisk som en trost i en rakettrampe, men klarte å dra dama inn i suiten. Hun skjønnte tegninga etter å ha kommentert den pinlige situasjonen bedre enn limerick-entusiastene. Så fikk hun tak i en puslete skrutrekker og masserte låsen så heftig i Reodor Felgen-stil, at den ikke kunne utstå jernpresset. Døra blei vrent opp før Theisen junior nådde kokepunktet. Vi utsatte feiringen med balalaikaorkesteret og kalinka-sprettene på ubestemt tid. Theisen junior veit hvordan ei blemme kan bli blåst opp til en notorisk og langvarig latterballong som peser ut sine latterbrøl i mils omkrets. Men man skal jo være rimelig ærlig, så jeg trækker ned denne «Se på fjør»-historien i denne blekka istedet for.

På flyet hjem til Norge blei Håkon Fagervik observert med PC´ n mandig plassert i fanget, klappende ned ferske misjonsrapporter med sjarknevan....

Theisen jr.